

Oponentský posudek na diplomovou práci

Bc. Anna Soukup: „Jeden za všechny a všichni za jednoho, ale musí to dávat smysl!“: etnografie fanoušků mažoretkového sportu.

Bc. Anna Soukup si za svoje výzkumné téma vybrala etnografický výzkum sportovní skupiny mažoretek, kde se zaměřila na analýzu hierarchie skupiny fanoušků (většinou rodičů), vyjednávání sociálních vazeb a statutu „vůdce/vůdkyně“ skupiny a specifickou emoční práci (Luz, Geoffrey 1986), která je nutná k tzv. fandění.

Teoretická část práce je zaměřena na široký interdisciplinární přehled (97 položek v bibliografii + 11 internetových zdrojů) a stručnou deskripci různorodé směsi konceptů a teorií. Teoretická část má tak spíše formu jakýchsi dílčích výpisků, než aby byla skutečně autorskou kritickou reflexí, kterou bychom očekávali v magisterské diplomové práci. Domnívám se, že tento fakt nakonec také negativně ovlivnil kvalitu interpretací dat v samotné empirické části práce. Ta pak působí spíše jako obsahová analýza a deskripce dat a pokulhává v oblasti interpretace terénního materiálu – výjimkou jsou použité teorie socializace – případně teorie sociálního/symbolického kapitálu.

V metodologické části práce studentka detailně popisuje svou pozicionalitu v zkoumaném prostředí a v práci se snaží reflektovat (a jak sama píše oddělovat) svá vlastní terénní zjištění, což je jistě legitimní výzkumní strategie tzv. odstupu. Osobně si ale myslím, že autorka práce měla ještě více využít a „vytěžit“ svou unikátní pozici insiderky (trenérky mažoretek), být odvážnější a nebát se do práce zapojit i prvky auto-etnografie.

V samotné empirické části práce sesbírala autorka poměrně dost dat, jak terénních zápisků z pozorování, tak aktérského zvyznamňování a reflexi praktik a prožívání (emocí) v rámci semi-strukturovaných rozhovorů. Autorka již v úvodu své práce (str.1) píše: *„Od začátku svého působení jsem pozorovala, jak je či není tento kolektiv “dospělých“ homogenní a na jakých pravidlech funguje. Jednotliví dospělí mezi sebou navazují různé vazby, nové interakce a také vytvářejí konflikty. Tyto situace nastávají například při přijetí nových členů do týmu, výměnách a směnách, ale například i při úspěchu či neúspěchu vlastního dítěte.“*

Výsledky etnografie jsou vlastně lehce předvídatelné i pro nezainteresovanou osobu – rodiče různými způsoby vyjednávají své pozice a role, které ovšem také závisí na sportovním výkonu jejich dítěte. Svým výzkumem (a za „pomocí“ autority odborné literatury) si autorka

jenom potvrdila své insiderské předpoklady. Domnívám se, že kdyby se autorka hlouběji zaměřila pouze na antropologii emocí (ne tedy na jakousi amatérskou psychologii, jak činí ve své práci), tak by práce možná dostala koherentnější formu a byla by hezky etnograficky „nasyčena“. Závěrečná část práce je bohužel jen úvahou (i když vlastně zajímavou) nad dalším pokračováním výzkumu – namísto toho, aby na tomto místě autorka alespoň nakonec kriticky reflektovala svá vlastní zjištění.

Má otázka pro obhajobu proto zní: Jaká nová zjištění přinesla tato diplomová práce do korpusu stávajících antropologických znalostí?

Při pohledu na fotografii děvčat se **také ptám, jakou roli hraje gender, tělo a tělesnost (resp. jeho disciplinace) v rodičovských resp. fanouškovských strategiích? Jak jsou tyto kategorie přítomné při organizaci tohoto specifického sportu, jsou důležité při jeho hodnocení (myšleno z perspektivy fanoušků, na které se zaměřuje)?**

Použitý akademický styl a jazyk diplomové práce jsou přiměřené pro úroveň magisterské diplomové práce.

Posuzovanou práci hodnotím známkou *dobře*.

Mgr. Petra Ezzeddine PhD.

V Praze 4.9.2019.

Katedra obecné antropologie, Katedra genderových studií

FHS UK Praha